B J.

Opłacono gotówką.

Nr. 11. 1935.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Wychodzi tygodniowo. — Cena prenumeraty kwartalnie 3 złote. -- Cena pojedyńczego numeru 30 groszy.
Przyjmowanie ogłoszeń w Redakcji, gmach Wydz. Pow. pokój 36.
Redaktor: Franciszek Bąk, st. insp. Wydz. Pow., tel. 319-91.

Katowice, sobota, dnia 16. marca 1935 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 5 lutego 1935 r.

w przedmiocie przesunięcia terminu do składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego na rok 1935 przez osoby fizyczne i spadki wakujące (nieobjęte), prowadzące księgi handlowe lub gospodarcze oraz terminu płatności przedpłaty.

Na podstawie art. 150 § 1 i art. 103 § 4 Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346) zarządzam co następuje:

§ 1. Termin do składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego, wyznaczony w art. 75 lit. a) Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. z 1934 r. Nr. 39, poz. 346), dla osób fizycznych i spadków wakujących, prowadzących księgi handlowe lub gospodarcze zgodnie z przepisami art. 87 Ordynacji Podatkowej, przesuwa się w roku podatkowym 1935 do dnia 1 kwietnia 1935 r.

§ 2. Termin płatności przedpłaty, przewidzianej w p. 2 par. 82 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 19 września 1934 r. o wykonaniu Ordynacji Podatkowej (Dz. U. R. P. Nr. 91. poz. 821) dla osób wymienionych w § 1, przesuwa się do dnia 1 kwietnia 1935 r.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: Wł. Zawadzki

(Przedruk: Dz. Ust. Rz. P. z dnia 14 lutego 1935 r. Nr 9.)

OBWIESZCZENIE
MINISTRA OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 7 stycznia 1935 r.

w sprawie podania o nadanie umowie zbiorowej z dnia 13 lipca 1934 r. mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego.

Związek Robotników Rolnych i Leśnych Zjednoczenia Zawodowego Polskiego wniósł do Ministerstwa Opieki Społecznej w myśl § 2 rozporządzenia z dnia 23 grudnia 1918 r. (Dz. U. Rzeszy Niem. str. 1456) podanie o nadanie mocy powszechnie obowiązującej dla wszystkich gospodarstw rolnych w górnośląskiej części Województwa Śląskiego umowie zbiorowej podpisanej w Katowicach w dniu 13 lipca 1934 r. w formie ugody przed Komisją Pojednawczą i Arbitrażową w Katowicach przez Związek Pracodawców Rolnych i Leśnych Województwa Śląskiego z jednej strony oraz Związek Robotników Rolnych i Leśnych Zjednoczenia Zawodowego Polskiego i Związek Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej z drugiej strony.

Tekst umowy podany jest poniżej

Sprzeciwy w sprawie nadania umowie mocy powszechnie obowiązującej wnosić można do Ministerstwa Opieki Społecznej w ciągu dni 14 od ogłoszenia niniejszego obwieszczenia.

Minister Opieki Społecznej,

(—) J. Paciorkowski.

Komisja
Pojednawcza i Arbitrażowa.

L. dz. 42. Katowice, dnia 13 lipca 1934 r.

Przewodniczący: Inż. Kossuth.
Sekretarz: Matysik Karol.
Ławnicy:
po stronie pracodawców:
1) Meller Stefan, 2) Dr. Scholz Fryderyk,
3) Dedek Florjan,
po stronie pracobiorców:
1) Karuga Paweł, 2) Rak Wilhelm,
3) Motyka Roman.

Do rozprawy stawili się ze strony wnioskodawcy:
1) Związek Robotników Rolnych i Leśnych ZZP. pełnomocnik Leśniewski Leon i Krupka,
2) Związek Robotników Rolnych Rzp. Polskiej pełnomocnik Dziadek.

Ze strony przeciwnika wniosku:
1) Związek Pracodawców Rolnych i Leśnych nie był zastąpiony, gdyż do rozprawy nie doszło.

W sprawie spornej o zawarcie umowy taryfowej dla robotników rolnych strony przed rozprawą zawarły następującą ugodę:

Uzgodniono tekst § 4 umowy taryfowej z dnia 3 kwietnia 1933 r. „Pomiędzy każdym pracodawcą i każdym stale zatrudnionym pracobiorcą mają być zawarte kontrakty służbowe na piśmie w dwóch wygotowaniach, z których pracodawca wręcza jeden pracobiorcy. Kontrakty te nie mogą pozostawać w sprzeczności z postanowieniami niniejszej umowy.

Kontrakty służbowe zasadniczo mają być zawierane na jeden rok a m. na czas od 1 kwietnia do 31 marca następnego roku.

Skoro tego rodzaju kontrakt służbowy ma być przedłużony ponad umówiony termin, to przedłużenia starego wzgl. zawarcia nowego kontraktu służbowego musi nastąpić pisemnie przed 1-szym stycznia.

Jeśli kontrakt niema być przedłużony, to należy o tem powiadomić pracobiorcę w tym samym terminie.

Z pracobiorcami nowoprzyjętemi mogą być kontrakty zawierane na krótsze okresy czasu.

Jeśli robotnicy dworscy, którzy mieszkają we dworze nie są zatrudnieni jako deputatnicy albo jako posyłki (zaciąg) to mają być oni wynagradzani według § 15 umowy i zatrudniani z 14-dniowym wypowiedzeniem".

Pozatem uzgodniono, że w ust. 1, § 10 skreśla się wyrazy: „Na rocznym kontrakcie".

Za Związek Pracodawców Rolnych i Leśnych Wojew. Śląskiego

(—) mp. Meller, (—) mp. Dedek.

Za Związek Robotników Rolnych i Leśnych ZZP.

(—) mp. Leśniewski, (—) mp. Krupka.

Za Związek Robotników Rolnych Rzeczypospolitej Polskiej

(—) mp. Motyka. (—) mp. Dziadek.

Protokułował: Przewodniczący:
(—) mp. Matysik, (—) mp. Ing. Kossuth

(Przedruk: Gaz. Urz. Woj. Śl. z dnia 15 lutego 1935 r. Nr 5.)

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości

z dnia 10 stycznia 1935 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami: Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 10 marca 1933 r. w sprawie zaopatrzenia byłych skazańców politycznych.

Na podstawie art. 11 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 6 marca 1928 r. o zaopatrzeniu byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. z 1931 r. Nr. 47, poz. 406) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustępom (2) i (3) § 10-go rozporządzenia Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrami Opieki Społecznej, Spraw Wewnętrznych i Sprawiedliwości z dnia 10 marca 1935 r. w sprawie zaopatrzenia byłych skazańców politycznych (Dz. U. R. P. Nr. 28, poz. 237) nadaje się brzmienie następujące:

„(2) W tym przypadku były skazaniec polityczny celem stwierdzenia utraty co najmniej 50 proc. zdolności do pracy zarobkowej zostaje poddany badaniu przez Komisję Lekarską II instancji dla funkcjonarjuszów państwowych. Badanie to zarządza wojewódzka władza administracji ogólnej, właściwa według miejsca zamieszkania byłego skazańca politycznego.

(3) Orzeczenie Komisji Lekarskiej jest ostateczne. Ponowne badanie lekarskie może nastąpić na wniosek byłego skazańza politycznego najwcześniej po upływie roku od daty poprzedniego badania. W wyjątkowych przypadkach Minister Skarbu może zezwolić na zbadanie byłego skazańca politycznego przed upływem tego okresu".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje również w stosunku do wszystkich byłych skazańców politycznych, ubiegających się o zaopatrzenie, którym to zaopatrzenie nie zostało dotychczas przyznane.

Minister Skarbu:
(—) Wł. Zawadzki.

(Dz. U. R. P: z dnia 30 stycznia 1935 r. Nr. 4, poz. 24)

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. V — Ib.

Do Urzędu Wojewódzkiego wpływają podania w sprawie umorzenia, czy też uchylenia zasadniczego podatku wojskowego.

W związku z tem zwraca się uwagę, że przyznawanie lub umorzenie podatku wojskowego za lata ubiegłe służy zgodnie z § 20 powołanego rozporządzenia Rady Ministrów zarządom gmin wiejskich i miejskich, przeto wnoszenie do Urzędu Wojewódzkiego podań w sprawie ulg lub umorzenia zasadniczego podatku wojskowego nietylko, że nie osięga pożądanego skutku, lecz przeciwnie przedłuża ostateczne załatwienie tych podań. Urząd Wojewódzki bowiem wszelkie tego rodzaju podania odstępuje gminom, które na podstawie §-u 16 i 20 (prośby o ulgi podatkowe) decydują ostatecznie w sprawach zasadniczego podatku wojskowego.

Katowice, dn. 9 marca 1935 r.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: O. X-3-1/6/35.

Masłowskiemu Janowi, oglądaczowi mięsa w Kończycach przyznano za stwierdzenie włośni nagrodę w wysokości 30,— zł.

Katowice, dn. 5 marca 1935 r.

Przewodniczący
(—) Dr. Seidler.

Komunikaty.

Składanie zeznań dla skumulowanego podatku dochodowego osób fizycznych.

W związku z okresem składania zeznań dla wymiaru podatku dochodowego przypominamy § 49 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji Podatkowej (Dz Ust. nr. 91, poz. 822 z 1934 r.), na mocy którego osoby fizyczne, otrzymujące wynagrodzenie od różnych służbodawców, obowiązane są po upływie każdego roku kalendarzowego uiścić różnicę pomiędzy podatkiem dochodowym od uposażeń, przypadającym do zapłaty według skali art. 43 ustawy o państwowym podatku dochodowym, od łącznego wynagrodzenia, otrzymanego w ciągu ubiegłego roku od wszystkich pracodawców, a sumą podatku potrąconego przez poszczególnych służbodawców.

Zeznania (obliczenia) dla wymiaru różnicy podatku dochodowego od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za najemną pracę składają na piśmie jedynie te osoby fizyczne, które otrzymały uposażenia służbowe, emerytury i wynagrodzenia za najemną pracą od różnych służbodawców w wysokości, przekraczającej łącznie 2 500 złotych rocznie. Zeznania te należy składać na przepisanym formularzu do urzędu skarbowego, w którego okręgu płatnik ma miejsce zamieszkania, najpóźniej do dnia 15 kwietnia, przyczem równocześnie należy uiścić pierwszą ratę kwartalną. Skumulowany podatek dochodowy jest płatny w czterech ratach kwartalnych, mianowicie:

I. rata — do dnia 15 kwietnia
II. rata — do dnia 15 czerwca
III. rata — do dnia 15 września
IV. rata — do dnia 15 grudnia

Przyjmowanie obligacyj Pożyczki Narodowej na spłatę podatku od spadków i darowizn.

W nr. 5 „Dziennika Urzędowego Min Skarbu" ukazał się okólnik Ministerstwa Skarbu (L. D. III. 17766/3/34) w sprawie przyjmowania obligacyj 6 proc. Pożyczki Narodowej na spłatę należności z tytułu podatku od spadków i podatku od darowizn. Tryb przyjmowania tych obligacyj na spłatę należności wymienionych podatków jest następujący:

Obligacje Pożyczki Narodowej przyjmuje się według ich wartości nominalnej na spłatę zarówno właściwej należności podatkowej, jak i należności z tytułu odsetek za odroczenie i kosztów ustalenia wartości. Natomiast koszty egzekucyjne oraz dodatek komunalny muszą być uiszczane w gotówce. Obligacje mogą być przyjęte na rachunek osoby bezpośrednio obowiązanej do uiszczenia podatku spadkowego względnie podatku od darowizn, o ile są wystawione na imię tejże osoby, względnie, o ile osoba ta stała się właścicielem obligacji w drodze przelewu, dokonanego za zezwoleniem komisarza generalnego Pożyczki Narodowej.

W przypadku natomiast, gdzie w obligacjach jest wymieniony jako właściciel spadkodawca, po którym został wymierzony podatek, a osoba składająca wykaże, że otrzymała je w spadku lub tytułem legatu (zapisu), wówczas urząd skarbowy nie żąda od podatnika dokonania przelewu obligacji, lecz umieszcza sam na odwrocie tych obligacyj adnotację, stwierdzająca zaliczenie obligacji na spłatę podatku spadkowego.

Wraz z obligacjami mają być złożone wszystkie kupony, których termin jeszcze nie zapadł. Odchylenie od tej zasady może mieć miejsce, gdy brakuje najwyżej 2 niepłatnych jeszcze kuponów.

Na poczet należności z tytułu omawianych podatków zalicza się wartość nominalną obligacji i wartość bieżącego kuponu po dzień złożenia obligacji.

Wartość nominalna obligacyj, które płatnik chce złożyć łącznie z wartością bieżącego kuponu, powinna mieścić się w ramach należności podatkowej z doliczeniem odsetek i kosztów ustalenia wartości. Jeżeli suma nominalna obligacji łącznie z kuponem bieżącym przewyższa sumę należnego podatku, wówczas urzędy skarbowe przyjmować będą od podatnika mniejszą sumę w obligacjach, a brakującą różnicę pobiorą gotówką.

Podatek dochodowy gospodarstw rolnych do 15 ha.

Zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 14 lutego b. r. (L. D. V. 6282/2/35) przy obliczaniu ogólnego dochodu gospodarstw rolnych, położonych ponad 5 km od granicy miast z ludnością wyżej 100 tys. mieszkańców, przyjmuje się dochód w wysokości nieprzekraczającej wartości 4 centnarów metrycznych żyta z jednego ha gruntu po cenach przeciętnych w roku osiągnięcia dochodu, służącego za podstawę do opodatkowania w myśl art. 13 ustawy o państwowym podatku dochodowym.

Ponieważ cena żyta w roku kalendarzowym 1933 wynosiła przeciętnie 15 zł za 1 ctr., przeto dochód z gospodarstwa rolnego o obszarze 15 ha gruntu użytkowego wynosi: 15 ha po 4 ctr. a 15 zł., czyli 900 zł. Po doliczeniu czystej wartości użytkowej mieszkania zajmowanego przez samego właściciela ogólny dochód z takiego gospodarstwa wyniesie łącznie 1.100 do 1.200 złotych. Dochód ten nie podlega opodatkowaniu podatkiem dochodowym.

W związku z powyższym Ministerstwo Skarbu poleciło przeprowadzić rewizję wszystkich wymiarów dokonanych osobom, których jedynem źródłem dochodu jest dochód z gospodarstwa rolnego poniżej 15 ha gruntu użytkowego, wstrzymać już wszczętą egzekucję podatku do czasu rozpatrzenia odwołania względnie umorzyć wymierzony podatek co do płatników, którzy nie wnieśli odwołań.

Odpowiedzialność majątkiem ruchomym za podatek przemysłowy.

Na podstawie art. 140 Ordynacji Podatkowej należnościom z tytułu podatku przemysłowego i dodatku do tego podatku służy prawo pierwszeństwa zaspokojenia z całego majątku ruchomego, należącego do przedsiębiorstwa, obłożonego tym podatkiem. Zgodnie z § 109 rozporządzenia wykonawczego do Ordynacji Podatkowej za majątek ruchomy, należący do przedsiębiorstwa w zrozumieniu art. 140 Ordynacji Podatkowej, uważa się cały majątek ruchomy, znajduiący się w posiadaniu przedsiębiorstwa. Nie uważa się jednak za majątek, należący do przedsiębiorstwa, przedmiotów, co do których zostanie bezspornie udowodnione, że stanowią one własność innych osób.

W szczególności nie uważa się za majątek należący do przedsiębiorstwa:

1. towarów, przyjętych do przesłania przez przedsiębiorstwo ekspedycyjne w rozumieniu art. 598 kodeksu handlowego;

2. towarów, przyjętych do przewiezienia przez przewoźnika w rozumieniu art 613 kodeksu handlowego;

3. towarów, przyjętych do przechowania przez przedsiębiorcę składowego w rozumieniu art. 630 kodeksu handlowego;

4. towarów i przedmiotów, przyjętych do przeróbki lub naprawy przez przetwórcę lub dokonywującego naprawy pod warunkiem, że stanowią one nadal własność oddającego do przeróbki lub naprawy;

Wymienione w punktach 1—4 okoliczności powinny być udowodnione księgami handlowemi.

5. towarów przyjętych do sprzedaży komisowej:

a) jeżeli komisant nie przejął na siebie w umowie z komitentem odpowiedzialności (delcredere) za wypełnienie zobowiązań przez osoby trzecie, które nabyły towar komisowy;

b) Jeżeli komisant nie otrzymuje dla siebie, nie zależnie od umówionego wynagrodzenia komisowego lub zamiast tego wynagrodzenia, różnicę lub większą część różnicy między ceną istotnie osiągniętą przy sprzedaży a ceną ustaloną w umowie na rzecz komitenta;

c) jeżeli stosunek komisu jest udowodniony rejentalną umową komisową wraz z korespondencją handlową oraz prawidłowemi księgami handlowemi, prowadzonemi w myśl przepisów kodeksu handlowego przez komisanta i komitenta;

d) jeżeli komisant w tych księgach handlowych prowadzi ścisłą kontrolę przychodu i rozchodu towarów komisowych oraz sporządza w końcu każdego roku odrębną inwentaryzację tych towarów.

(Przedruk: Poradnik Spółdzielczy nr. 5 z 31. III. 1935 r.)

Orzecznictwo Sądu Najwyższego.

Istota czynnej napaści (art 129 i 130 w stosunku do art 133 k. k.).

Do wypełnienia istoty czynnej napaści na urzędnika w rozumieniu art 133 k k, niezbędne jest, aby w zamiarze sprawcy tkwiło dokonanie gwałtu na osobie urzędnika nie jako samej przemocy fizycznej ku uskutecznieniu celu przestępnego z art 129 lub z art 130 k k, lecz jako (świadome) naruszenie cielesnej nietykalności urzędnika (Orzecz z 20 IX 34 Nr 2 K 822/34)

Istota przestępstwa z art. 203 k. k.

1 Przestępstwa z art. 203 k. k. można się dopuścić z osobą nie mającą lat 15-tu nawet wówczas, gdy taka osoba zgadza się na akt nierządny lub do niego zachęca, i w wypadku zatem, gdy oddaje się ona zarobkowemu nierządowi

1. Czyn przestępny z art. 203 k. k. ścigany jest wyłącznie w wypadku winy umyślnej. Dopuszczający się czynu nierządnego względem osoby poniżej lat 15-tu, musi mieć świadomość, że ma do czynienia z osobą w tym wieku, a sama możliwość przewidywania tego nie wystarcza dla bytu przestępstwa z art. 203 k. k. (Orzecz. z 28 V 34 Nr. 1 K. 346/34).

Brak dokładnego ustalenia sumy przywłaszczonej (art 262 k. k.)

Niemożność dokładnego ustalenia w wyroku sumy, czy też wartości pieniężnej przywłaszczonego mienia nie ma istotnego znaczenia dla bytu przestępstwa z art. 262 § 1—3 k. k. (Orzecz. z 14 IX 34 Nr. 2 K 847/34).

Zabór mienia niewiadomego właściciela (art 262 § 3 i 257 k. k.)

Przywłaszczenie mienia, nieznajdującego się w posiadaniu określonej osoby, a stanowiącego własność niewiadomego właściciela i przez niego nieposzukiwanego, wypełnia cechy przestępstwa z § 3 art. 262 k. k., a nie kradzieży, przewidzianej w art. 257 k. k., dla której bytu niezbędne jest, by mienie zostało zabrane z posiadania innej osoby (Orzecz. z 7 VIII 34 Nr. 2 K. 713/34)

Istota przestępstwa z art. 286 § 2 k. k.

1. Dla zastosowania art. 286 § 2 k.k. nie jest konieczne rzeczywiste nastąpienie szkody, lecz wystarcza możliwość jej nastąpienia.

2. Możność wynagrodzenia szkody lub nawet zapobieżenia szkodzie w drodze egzekucji z majątku oskarżonego jest okolicznością bez znaczenia dla bytu przestępstwa z art. 286 k. k. (Orzecz. z 26 IX 34 Nr. 2 K. 997/34).

Pojęcie miejsca publicznego (art 18 pr. o wykr.)

1. Mieszkanie prywatne, w którem urządzono zebranie towarzyskie, liczące choćby 35 osób, lecz indywidualnie określonych i które były niedostępne dla osób niezaproszonych, nie może być uważane za miejsce publiczne w rozumieniu art. 18 pr. o wykr.

2. Możliwość dojścia do wiadomości jeszcze większej ilości innych osób, tego co się działo w miejscu prywatnem, nie nadaje temu działaniu charakteru działania w miejscu publicznem.

3. Okazanie niechęci lub lekceważenia dla Państwa Polskiego lub instytucji państwowej, przewidziane w art 18 pr. o wykr., nie obejmuje krytyki nawet napastliwej polityki podatkowej lub na organizacji społecznej jak np. „Strzelec", który do instytucyj państwowych nie należy (Orzecz. z 28 V 34 Nr. 2 K. 557/34).

Przykłady loteryj obliczonych na zysk bezpośredni i na zysk pośredni (art. 114 u. k. s)

Typowym przykładem loterji obliczonej na zysk bezpośredni jest loterja, której losy nie posiadają same w sobie żadnej wartości i nie przynoszą żadnej bezpośredniej korzyści, a tylko dają prawo do udziału w losowaniu, powodując dla nabywcy losu, na który nie padła wygrana, tylko stratę, wyrażającą się w cenie losu.

Typowym przykładem loterji, mającej na celu pośredni zysk, jest przedsiębiorstwo, zapewniające nabywcom pewnej ilości przedmiotów, posiadających wartość ekonomiczną (po normalnej nawet cenie) prawo udziału w losowaniu pewnej premji. W tym wypadku kalkulacja przedsiębiorcy polega na tem, a nadzieja wygrania premji zachęci tak wielu nabywców wyżej określonych przedmiotów, iż zwiększony tą drogą obrót, po potrąceniu wydatku na premję, da w rezultacie czysty dochód (Orzecz. z 26 X 34 Nr. 3 K. 1321/34).

DRUKARNIA SIEMIANOWICKA, (właśc. P. Pronobis) Siemianowice Śląskie, ul. Staszyca 17, tel. 231-08